

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 52

26. prosince 2010

Cena: 7 Kč

„Dědečku, vezměte mě s sebou... prosím! Vždyť už jsem veliký, už můžu taky s vámi hlídat. Tatínku... Budu dělat všechno, co mi řeknete!“ „A maminka by tě pustila, Jakoubku?“ zeptal se nakonec tatínek s pohledem upřeným na svou ženu Sáru. Oči se mu smály – oba se už předem domluvili, že dnes Jakuba konečně vezmou na cestu se stádem. Putování bude trvat několik dní, než dorazí do kopečů, kde jsou nejlepší pastviny. Práce je to těžká, hlavně uhlídat všechny ovce, Jakub se však už musí začít učit.

„Je pravda, tatínku, že včera mi Jakoubek hodně pomáhal, tak snad by si zasloužil s vámi jít,“ svolila nakonec maminka a malý Jakub se jí nadšeně vrhl do náruče.

„Tak si utíkej připravit věci, za pár minut vyrazíme,“ pobídl ho tatínek a vyšel ven, aby zkontroloval, zda je stádo v pořádku.

Za chvíli již vyrazili klikatou cestou ven z vesnice. Jakub ještě naposledy zamával mamince a pak se již plně soustředil na ovečky před sebou. Dával pozor, aby se žádná od stáda neoddělila. Případal si nesmírně dospěle a důležitě. Takhle šťastný už dlouho nebyl.

Večer se utábořili u staré studny, dali ovcím pít a sami si připravili jídlo ze zásob, které si nesli s sebou.

Po třech dnech konečně dorazili do cíle – na vrcholu kopce stála salaš, kde budou přespávat, všude kolem ní se rozléhala pastvina, která jejich ovce bude živit několik týdnů. Jejich práce však zdaleka neskončila – je třeba ovečky neustále hlídat – na jedné straně byl prudký sráz, ze kterého by mohly spadnout, z druhé strany hrozil útok šelem. Pastýři se střídali v několikahodinových hlídkách celou noc.

Jakub s nimi seděl večer u ohně, teď však již tvrdě spal. Zdál se mu krásný sen: na temné noční obloze začalo zářit zvláštní světlo, které se stále blížilo. Najednou proti nim stála postava jako z jiného světa. Neviděl jí do tváře, přesto však věděl, že je krásná. Byl to anděl. Jak to Jakub věděl tak jistě? Vždyť nikdy dřív žádného neviděl. To je na snech právě to zvláštní – všechno je tak jasné a samozřejmé, i když normálně by nás to udivovalo.

lo zdaleka všechno. Celá noční obloha se teď rozzářila a uslyšeli nádhernou hudbu, vpravdě nebeskou. Několik okamžiků bylo nebe plné andělů.

Stáli tu jako u vytržení, dokud vše nezmizelo, ale i potom nebyli schopni slova. Všichni, kromě malého Jakoubka. Ten se vůbec nebál, poskakoval kolem zkoprnělých pastýřů a pusinka mu jen jela:

„Tati, pojď, já chci to miminko vidět! A co znamená Spasitel? Jak je daleko do Betléma? Tati, dědo, tak už něco řekněte!“

Omámení dospělí se jen pomalu probírali k životu. „Cože, co říkáš? Do Betléma? Počkej, to nejde, vždyť tu máme stádo, a je noc...“

„Tatínku... anděl ovečky určitě pohlídl. A vezmeme miminko nějaký dárek? Třeba to malé bílé jehňátko, co se nedávno narodilo?“

„Já nevím, Jakoubku, to není tak jednoduché...“ Tatínek byl pořád jako ve snu a cítil se nesvůj. Byl zvyklý na to, že život má určitý řád, a tato

událost do něj vůbec nezapadala. „Musíme se poradit...“

Jakub však věděl (neuměl by vysvětlit jak – starost mu to však nedělalo), že musí bez otálení vyrazit na cestu – nic teď není důležitějšího než vydat se do Betléma. Anděl je tam poslal, tak není co řešit.

Jakoubek byl milované dítě. Nakonec tedy tatínka s dědečkem - a tím i ostatní - přemluvil. Kdo ví, možná hlavně díky malému Jakubovi se tito pastýři nakonec dostali do Bible.

Jana Krajčířiková

NEBE PLNÉ ANDĚLŮ

Jakub se díval na anděla a ze sna se šťastně usmíval.

Najednou ho však něco probudilo. Dědeček, který měl právě hlídku, volal na ostatní: „Vstávejte, probud'te se!“

Co se stalo? Přepadl někdo stádo? Všichni si rychle protírali oči, chápali se svých holí a vybíhali ven. Všude byl ale klid. „Co se děje, otče, proč jsi nás probudil?“ ptal se tatínek dědečka. „Podívej se tamhle,“ ukázal dědeček a všichni se otočili tím směrem.

Na obloze spatřili nesmírnou záři. Před jejich užaslými očima se blížila, až před nimi stál...

„To je anděl!“ vykřikl Jakoubek. „Právě se mi o něm zdálo!“ „Mlč,“ okřikl ho vyděšený tatínek potichu.

Anděl však pravil: „Jen ho nech, má pravdu. A nebojte se, nesu vám radostnou novinu. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán. Jděte se na něj podívat do Betléma!“

Všichni na něj zůstali zírat s otevřenou pusou. To však neby-

Přání z Irska

Ať v této svaté noci
Je tvým prvním hostem POKOJ
A ať světlo
Vánočních svící
Ukáže štěstí cestu
K tvému domu

Světlo

Přeji ti
Aby světlo
O Vánocích
Prozářilo tvé srdce
A po svátečních dnech
Se opět neztratilo
A aby tvou duši
A všechny tvé cesty
Proteplilo a osvítilo
V celém přicházejícím roce

Christa Spilling-Noeher

Většinou se stane Bůh docela tichým člověkem

Andělé nezpívají
Králové projdou kolem
Pastýři zůstanou u svých stád

Většinou se stane Bůh docela tichým člověkem

Nepovšimnutý veřejností
Nepoznaný lidmi

Většinou se stane Bůh docela tichým člověkem

V malém bytě 2+1
V azylovém domě
V nemocničním pokoji
V místnosti pro uprchlíky z Afganistanu
V nočním strachu a zklamání

Většinou se stane Bůh docela tichým člověkem

V hodině samoty
V setkání, které potěší
Ve slovu, které povzbudí
V něžném objetí
V radosti z milovaného člověka

Většinou se stane Bůh docela tichým člověkem

V zachování důstojnosti druhého
V konaném milosrdenství
Tam, kde vítězí láska nad nenávistí
Kde pokoj překonává násilí

autor neznámý

Vánoční příběh

Tý brd'o, prej se nám narodil Spasitel! To je teda pecka! A co vlastně máme dělat? To jako už nic nemusíme, ale pojede to samo? Věčněj život a tak? To je teda bombový! No, mě ten věčněj život vlastně bere nejvíc – od té doby, co se mi zabil spolužák na motorce. To mě teda vzalo, to si piš. Dokonce se mě máma ptala, jestli jsem o.k., jako jestli nemám horečku, když jsem si to přečet' na netu a viděl to video. Neřek' jsem jí to hned, bylo mi to tak nějak trapný a taky jsem přemejšlel, jestli – kdybych taky chtěl motorku, jakože bych chtěl – by to vůbec prošlo. Asi ne. Ona o věčným životě nemá ani páru. Já jsem její jedinej bůh. Její modla. Její rodina. Ona by mi tu motorku i koupila, ale bojí se. Nevěří mi. Já vím. Měl bych se hlídat sám, ale ona nevěří, že bych se uhlídal. Tak k čemu mě vychovává? Abych žil pod šturcem (=skleněným poklopem na syrečky)?

Tak tady dumám: vždyť ti Ježíšovi rodiče byli chudí a jen poslouchali, co jim Římaní prikázali: jděte se zapsat každý do svého města – a my si vás spočítáme, abychom věděli, jak vás zdanit. Tak oni poslechli a šli – pěšky, ne že by si vezli zadek v autáku – jenže tam v tom Betlémě bylo tak nacpáno, že neměli kde spát. A ona začala rodit – to jak šli pěšky, tak se to rozhejballo. Co teď? Porodila nakonec – po ponižujícím vyjednávání – v chlívě. Panejo, žádná hygiena. To by Evropská unie nikdy nedovolila... A když už jsme v té politice, dokázala by se EU o to dítě postarat, když si král Herodes uemanul, že se narodil nelegální konkurent a že ho musí zlikvidovat hned v zárodku, přesněji jako novorozeně? To víte, babyboxy tenkrát nebyly... Považte, že táta Josef a máma Marie popadli dítě a na oslu s ním utekli do Egypta – ten paradox – do země nepřátelské, z níž je Bůh kdysi vyvedl jako lid z domu otroctví. Tam hledají azyl. Divné, co? Ale přežijí.

To je na tom to zvláštní – denně jsme ohroženi spoustami nebezpečí – a přesto přežíváme. Není to zázrak? Nad tím bychom se měli zamyslet. Není ten vánoční příběh právě o tom?

Zřejmě bychom si neměli nechat srdce obrůst tukem a neměli bychom být tupouni: je důležité vědět, že máme oči k vidění a uši k slyšení. A Bůh na nás neřve jako nějaký hulvátský kaprál – jeho hlas je tichý a mluví k nám srdcem.

Pojďte ke mně všichni...

Míša Procházková

Z kazatelského plánu

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ

Narodí se nám dítě, bude nám dán Syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce a Vládce pokoje.

IZAJÁŠ 9,6

První čtení z Písma: Izajáš 52,7–10

Tužby

2. Za radost ze světla, které zjevil v divuplném narození svého Syna, modleme se k Hospodinu.

3. Za naši proměnu, odložení starých způsobů a za novou cestu života, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma

Bože všemohoucí, tvůj jednorozentý Syn vzal na sebe naši přirozenost a dnešního dne se narodil jako dítě z Marie, abychom se tvou milostí znovuzrodili jako tvé děti. Osviť nás svým svatým Duchem, abychom přijali tvé Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Židům 1,1–12

Evangelium: Jan 1,1–14

Verše k obětování: Žalm 89,12.15

Verše k požehnání: Žalm 98,3–4.2

Modlitba k požehnání

Prosíme tě, Bože všemohoucí, ať dnes narozený Spasitel světa, skrze něhož jsme se znovuzrodili k božskému životu, nám udělí dar věčného života. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 215, 221, 225, 227, 316, 321

RUDOLF MEDEK:

HUSITSTVÍ V BOHOSLUŽBĚ, UČENÍ A ŽIVOTĚ CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ 21

Dokončení

S tím souvisí i naše solidarita s úsilím utlačených a ponižených za sociální spravedlnost, národní sebeurčení a světový i lokální (místní) mír. Byly to přece husitské manifesty, které svého času podnítily v Německu, Polsku, Maďarsku i ve francouzské Pikardii celou řadu selských a vůbec chudinských povstání, která byla vedena za zlepšení společenského postavení širokých lidových vrstev. Podobně i husitské války byly nejen náboženským, ale i společenským a vlasteneckým bojem proti nadvládě ať německé či římské, aby česká země a její bohatství patřilo, jak praví Hus, „jejím synům a dědicům“. Husité dovedli se přitom vyvarovat národního šovinismu, který přehlíží mravní kvality jiných národností, a dovedli říci s M. Janem Husem, že je jim „milejší Němec dobrý než bratr zlý“. Proto mohla mít husitská revoluce i mezinárodní charakter, když přiváděla do svých řad i Němce a Poláky a snažila se porozumět s okolním lidem. Také husitské „spanilé jízdy“ za hranice naší vlasti nebyly vedeny jen pro výboj, ale jejich konečným cílem byl mír a pokoj všem lidem dobré vůle. To krásně vyjadřuje i známá husitská Píseň o vítězství v Domažlicích:

Nad Písmem

NABÍDKA SVĚTLA I PRO NÁS

JAN 8,12

Možná trochu překvapivé je to slovo, které je kazatelským plánem církve určeno pro tyto - vlastně již sváteční - vánoční dny. Asi daleko častěji jsme v tento čas slyšeli či četli slovo o Kristově narození, o Ježíšových lidských rodičích Josefovi a Marii, či o těch nejprvnějších svědčích a příchodcích k právě narozenému malému Ježíšovi.

Zde už to je Ježíš sám, který obrací pozornost mnohých k sobě. Ke své cestě, na niž ho Stvořitel vysílá k tomu, co bylo a má být jeho nejvlastnějším úkolem. Není to již to ohlášené a právě zrozené dítě, ale ten, nad nímž a jeho působením si mnozí opět kladou rozmanité otázky. Otázky nad nepochopitelností některých jeho činů, snad dokonce zázraků. Vždyť to jeho dnes připomínané slovo, k němuž chce obracet pozornost mnohých, zní po nejednom svědectví o jeho lékařství, uzdravování, podivném nasycení pouťníků 5 chleby a 2 rybami, jeho chůzi po moři, která probudila mnohou jejich nejistotu, bázeň, snad až strach. U těch, kteří ho v tomto čase sledovali, mnohé z jeho slov probouzelo otázku: Kdo to vlastně je? Je to ten zaslíbený Mesiáš? Jejich naděje a Spasitel? Ale tuto naději jako by zeslabovalo to, že přece znali jeho otce, matku, tak jak se s nimi setkávali. Nebude ten ohlášený Mesiáš činit více znamená než činí on? Mnohé tyto skutečnosti opravdu spíš odváděly od toho ho následovat. Něco od něho očekávat.

Otázku po tom, zda mu důvěřují, klade Ježíš i svým 12 učedníkům. Za ně od-povídá svým velikým vyznáním Šimon Petr. Možná právě proto, že zní i ty nejrozmanitější znepokojení

„A tehdy meč se změnil v pluh a oštěp v srp, jak slíbil Bůh, a zbraně se pak roztavily ve zvony, jež nás pozdraví. Národ již meče nezdvihne, souseda válka nestihne, neb krásou míru, soužití, budou se všichni těšiti.“

Takový humanistický program je vlastní i CČSH. Jsme proti nacionálnímu šovinismu, jsme pro široké dorozumění mezi církvemi, národy a státy.

Tento široký rozhled je u nás jako u husitů spojen s pozorností k sociálně etické problematice lidských vztahů, jak se projevují například v manželství, ve vztahu mezi mužem a ženou, rodiči a dětmi, v poměrech pracovních, v přístupu ke vzdělání apod. M. Jan Hus a po něm zejména M. Jan Rokycana se ve svých kázáních a spisích těmito otázkami mnoho zabývali. Podobně se děje i v CČSH a svědčí o tom zejména elaborát VI. Řádného sněmu CČSH „Základy sociálně etické orientace CČSH“ z roku 1981. Sdílíme odpor husitů k mravní nevázanosti, k volné lásce a přebujelé sexualitě, zdůrazňujeme odpovědné manželství a rodičovství, význam rodiny a rodinného prostředí vzájemné důvěry, lásky, zbožnosti a služby pro výchovu mládeže a pro zdraví lidské společnosti. Mikuláš z Pelhřimova,

přední kněz tábořský, si kdysi posteskl: „V době úspěchů drží s Táboři nesčetní pokrytci, ale v dobách nepříznivých nadávají jim kacíři a bojují proti nim. Takových jsme poznali těchto časů velmi mnoho. Někteří se k nám přidali několikrát a zase odpadli. A to vše pochází z veliké touhy po penězích: aby nepřišli o to, co mají, věří, jak kdo chce. Když se nám dobře daří, scházejí se hojná vojska, když však špatně, lezou do plotů. Jsme slepí, a tak lstivě vkrádají se mezi spravedlivé četní pokrytci a skrývají se mezi námi nepřátelé Kristovi.“

Toto prospěchářství, kariérismus a shon po penězích, který si myslí, že musí mít hned všecko, co vidí, odmítáme i v CČSH.

Vážíme si každé poctivé práce a své příslušníky vedeme k tomu, aby v práci byli svědomití, ve studiu pilní, v obchodě poctiví a ve svém srdci a jednání čistí.

Je mnoho ještě témat, která bychom mohli uvést na důkaz přítomnosti husitských prvků v životě, bohoslužbě a učení CČSH.

I těchto několik hlavních však stačí, abychom mohli odpovědně říci, že jsme právem přijali jméno „Církev československá husitská“.

nabízí a chce nás jím oslovit. Ale ani tady o něm Ježíš vlastně jen nemluví. Říká, že on je tím světlem, které přináší pocit jistoty, radosti a naděje, že najdeme ten život, který právě v něm věrohodně přichází.

Budeme velice brzy slavit svátky, kdy se o světlo také, víc než kdy jindy bude mluvit. Ale budeme o něm zase jen mluvit a nebo se jím necháme skutečně oslovit? Zahlédneme v Ježíši Kristu tuto svou naději, necháme se jí proniknout tak, aby i v nás a skrze nás i ty mnohé kolem nás oslovila? Ve Vánocích jde o obdarování, které ten, kdo je a chce být světlem světa, nabízí. Nabízí nám i všem, uprostřed nichž žijeme. Budeme moci takto bohaté Vánoce alespoň letos prožít? Pán nám to dej ze své lásky, kterou nás hledal a hledá.

Jaromír Tuček

*Děkujeme ti, Hospodine,
za tvou milost,
že jsi nám dovolil znovu vstoupit do tohoto času,
času mnohé milosti a lásky,
a že jsi již jednou ve svém Synu
podle svých zaslíbení vstoupil do našeho světa
k naší spáse.
A to je to, co tento čas především připomíná.
Ale připomíná i to,
že jdeme vstříc času,
v němž ještě jeden příchod ohlašuješ.
Příchod k soudu a účtování našich životů.
Dej, prosíme,
abychom čas,
který nám ještě dáváš,
využili k tomu,
abychom byli před tebou v tom tvém
posledním příchodu nalezeni jako ti,
kteří svou příležitost života nepromarnili.*

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH, ANEB STÁLE NÁM TO NEDOCHÁZÍ

Bůh se stal člověkem. Daleko vyšší inteligence než ta naše vstupuje do našeho času a prostoru. To malé dítě v betlémském chlévě se narodilo normálním lidským způsobem. S bolestí, křikem, lidským porodem. A chlév? To není moc pěkné místo k narození, hygienické podmínky k porodu, čistota, vzduch, prostředí... Byť se nám ty kaširované betlémy v kostelích tak líbí, skutečnost byla jiná. Žádná barevná idylka!

Náš nebeský Otec řešil naše problémy zvláštním způsobem, vtělil, inkaroval svého Syna do naší dimenze, do našeho těžkého a bolavého lidství...

Nedochází nám, že Pán Vesmíru vstoupil do naší existence, do našich poměrů a lidských problémů. Že prokázal svoji lásku vstupem z lepšího do horšího, vstupem z krásy nebe do špinavého, problémového a prašného světa, kde život je provázen bolestí, trápením, únavou, tvrdou prací, nemocí a smrtí. Kde lidská duše je provázena také smutkem, strachem, nejistotou a únavou. Toto vše to malé dítě v Betlémě v jeho životě čekalo.

I když byl Ježíš na počátku Slovo a skrze něho byly učiněny světy, stal se člověkem. Pravý Bůh a pravý člověk, jak teologové prvních století z Písma rozpoznali. Ježíš Kristus měl všechny znaky lidství, prožil pokušení na poušti, sdílel s námi únavu, vyčerpání, dokonce i strach v Olivetské zahradě, byl člověkem kromě hříchu se vším všudy...

Ta jeho božská stránka se projevila zázraky, mocnými činy, kázáním a vysíláním učedníků. O Velikonocích si budeme připomínat kříž, smrt a zmrtvýchvstání. Ale napřed to byl těžký porod v nevábném prostředí betlémského chléva. Ano, Bůh vstoupil do chléva tohoto světa! Oč větší by mělo být pochopení (pokud je to jen možné) té Boží lásky, která pro naši ochranu, pro naše spasení učinila z našeho hlediska nemožné.

Stále nám to nedochází, že on nám může proto rozumět. Takto přijíme Lukášův příběh v druhé kapitole jeho evangelia!

Ale byla tam také sláva Páně. Světlo a andělé. Veliká radost všemu lidu. Pokoj všem lidem, dobrá vůle.

Možná, že nám to skrze Ducha svatého jednou dojde. Co Bůh pro nás udělal! Modleme se za to. Potom pro nás víra v Krista, Boží království, věčný život, bude daleko daleko skutečnější než realita našeho těžkého života.

Vánoce jsou nesmírně krásné. Pokud budeme kromě tělesných požitků, dobrého jídla a duševních radostí, koncertů a koled, pohádek v televizi a půlnoční, rozsvícených stromků a možná bílé čistě zasněžené krajiny vnímat také rozměr duchovní. On se vydal k nám, abychom my se dostali k němu! Nedá mi to nepřipomenout verš Angela Silesia:

*"Kdyby se Kristus tisíckrát narodil v Betlémě,
nic ti to nepomůže,
pokud se nenarodí ve tvém srdci!"*

Kéž nám Pán zjeví skrze Ducha svatého, co se hlavně stalo narozením Pána Ježíše Krista v Betlémě! Bůh je s námi! Rozumí nám. Byl v tom také!!! V tomto světě!

Krásné a požehnané Vánoce vám všem přeje

Petr Mečkovský

vyzýváme českou společnost a její představitele, aby nadále nepodléhali laciné komercializaci a amerikanizaci Vánoc a vážně se zabývali ochranou českých tradic a našeho Ježíška." Petici podepsalo už skoro 10 000 lidí. K důvodům, proč vznikla, uvedli: "Projekt Zachraňte Ježíška je akce na podporu českých tradičních Vánoc a jejich zvyků, které se postupně vytrácejí z našich životů. Dokázali jsme našeho Ježíška uchránit před Dědou Mrázem, nyní je čas vyhlásit válku postavě ze západu. Autoři projektu odmítají americké vlivy, které stále více pronikají do našich domovů, obchodů, reklamních sloganů a spotů, což se nejvíce projevuje v období Vánoc, kdy ze všech stran vykukuje Santa Claus a jeho vykulení sobi." Chcete-li se připojit, stačí vyhledat na internetu www.zachranatejeziska.cz, kde je možné petici podepsat.

(red)

Štědrovečerní zamyšlení nad dvěma vánočními obrazy

Sestry a bratři,

pozdravuji vás v čase, kdy prožíváme opět vánoční atmosféru. Ve svých domovech se věnujeme přípravě svátečního jídla a děti již netrpělivě očekávají dárky pod rozsvíceným stromkem. Možná jste přišli právě ze sváteční procházky svým městem nebo přírodou ve svém okolí a nebo se na ni teprve chystáte. Někdo však je i o Vánocích v zaměstnání nebo tráví štědrovečerní chvíle sám bez svých blízkých a místo útulného domova se nalézá v provizorních podmínkách.

Ke koloritu této doby patří obrazy inspirované biblickým příběhem. Možná je už ani příliš nevnímáme. Jsme totiž přesyceni různými obrazy a vjemy našeho mediálního a vizuálního světa. Zkusme se přesto na ně pozorněji zadívat.

Vstupme tedy do pozoruhodné vánoční galerie plné vzácných obrazů. Dva z nich si postavme před oči. První obraz je navštívení Marie Božím poslem a tím druhým je samotná scéna narození Ježíše Krista. První událost se stala v Nazaretě a druhá v Betlémě. První obraz vyjadřuje zaslíbení a druhý naplnění.

Na prvním obraze vidíme Marii, jak se setkává s Božím poslem. Scéna je malíři často zobrazena tak, že na obraze jsou jen dvě postavy – dívka Marie a anděl. Jindy je událost zasazena do biblických dějin ve spojitosti s Adamem a Evou. Na počátku starých dějin lidstva je neposlušnost, hřích a lidské selhání. Na začátku nových dějin je poslušná víra Marie – budoucí Matky Ježíše Krista. Často malíři tuto scénu zasazovali do své doby. Zobrazovaly na pozadí stavby, které se tehdy stavěly, a postavy v oblečení, které se tehdy nosilo. My bychom mohli tuto scénu přenést i do své doby. Uprostřed našeho všedního života, který žijeme ve svém čase a v konkrétním místě, můžeme být zastaveni a osloveni. Marie uslyšela Boží slovo uprostřed všedního života, své každodenní služby a práce, uprostřed svých radostí a starostí.

Slovo zaslíbení se vztahuje k tomu, co bude. Být otevřen Božimu oslovení znamená být otevřen budoucnosti. Není již tolik rozhodující, že nás mnohé tíží a svazuje z naší minulostí, že prožíváme nejistotu přítomnosti, ale důležitá je nově se před námi otevírající budoucnost. Náš přístup k budoucnosti je takový, že máme své různé vize, představy, plány, sny a přání. Mnohé z nich se časem ukáží jako iluze. Věřící člověk poznává, že některé skutečnosti ve svém životě nemůže ovlivnit, ale může vzhledem k budoucnosti spolehnout na Boha, tak jako Marie se spolehla na Boha a na jeho slovo, na jeho zaslíbení. V Božím slovu, které se i nás dotýká, se otevírá pro každého člověka nová budoucnost.

Druhý obraz je naplnění. Boží slovo se splnilo. Ježíš se narodil, jak bylo předpověděno. „Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna narozeného z ženy,“ slyšíme v listě apoštola Pavla Galatským (4,4). Tento druhý obraz je z Betléma. Ale s překvapením na něm vidíme, jaký je kontrast mezi zaslíbením a skutečností! Slovo zaslíbení k Marii znělo: „Budeš matkou krále!“ A skutečnost? Jeskyně jako provizorní útulek společně se zvířaty! A Josef si asi říkal: „Tak takhle jsem si narození syna nepředstavoval!“ Vybavoval se mu mnohem pohodlnější a útulný dům v Nazaretě. Vzpomínal na své blízké a přátele, když zakoušel neochotu, tvrdost a lhostejnost ze strany obyvatel tehdejšího Betléma.

Marie s Josefem se dostali do nepřijemné situace. Byli náhle bez střechy nad hlavou. Celá scéna narození dítěte Ježíše se odehrává v provizoriu. Josef a Marie se nedostali do této situace nezajištěnosti vlastní vinou. Lidé se mohou dostat do složitých životních podmínek ne svou vlastní vinou. Přírodní pohroma způsobí, že lidé žijí náhle v provizoriu bez vlastní střechy nad hlavou. Kolik lidí tráví i v naší zemi letošní vánoční svátky v komplikované situaci! Obraz narození Ježíše v Betlémě nám vyostřeným způsobem připomíná lidský život v přechodných a nedokonalých podmínkách.

A právě v takové situaci často vyniknou skutečné hodnoty. Takovou hodnotou je vzájemná lidská opora, zájem jednoho o druhého. Když lidé spolu navzájem drží a podporují jeden druhého, tak jako Josef a Marie. Potom se bez ohledu na vnější stav věci stává takový život naplněný a smysluplný. Slovo naplnění obsahuje slovo plnost. Naše představa plnosti a hojnosti může být jiná, než je plnost a dokonalost ve smyslu biblického vánočního poselství. Nejsou to jen vnější věci, o které usilujeme, ale především duchovní dary a vnitřní hodnoty.

Zastavujeme se v naší vánoční galerii u dvou vzácných obrazů: Jejich hodnotu spatříme, až když se na ně díváme očima víry. Dýchá z nich na nás atmosféra úcty, lásky a pokoje. To přináší Ježíš již jako Betlémské dítě vstupující do středu lidských dějin. Tyto hodnoty přejí také vám všem pro sváteční chvíle i všední dny. „Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu“ (2 Te 2,16-17). Milost a pokoj vám všem!

Tomáš Butta, patriarcha

Vánoce dnes

UTE LADENDORF

**Vánoce
Především
Mají něco společného s dětmi
S dítětem v jeslích
S našimi dětmi
S dítětem v nás**

**Vánoce
Především
Mají něco společného s láskou
S dobrotou a porozuměním
S něžností a posilou
S otevřenými rukama**

**Vánoce
Především
Mají něco společného s novým počátkem
S našimi vlastními malými krůčky
Z ustrnutí ke světlu**

Verše přeložila Alena Naimanová

Zachraňte Ježíška

Webové stránky www.zachranatejeziska.cz založila už loni skupina lidí, kteří o sobě napsali:

* Jsme mladí milovníci Vánoc a tradic.

* Jsme ti, kterým není lhostejno, že se český symbol Ježíška vytrácí z našich domovů.

* Jsme kreativci, co o věcech nejen přemýšlejí, ale předávají své vize i dál.

* Jsme ti, co se bojí vykulených očí sobů a nadváhy Santy Clause.

* Jsme odhodláni podniknout akci na záchranu českého dárkonoše.

Zachraňte Ježíška, poďte do toho s námi!

Bojujeme za tradiční české Vánoce a zvyklostí. Chceme bytost Ježíška zachránit před invazí červeného tloušťka a jeho vykulených sobích poskoků. V minulosti nám v českém prostředí

nutili Dědu Mráze, dvacet let po revoluci se tu roztahuje Santa Claus. U nás však nosí dárky Ježíšek. Proto vyzýváme veřejnost a milovníky českých Vánoc: Podepište petici a Zachraňte Ježíška.

Naši akci podporujeme happeningy v desítkách českých měst a míst. Přidejte se k nám, oblečte se jako sněhuláci a vydejte se do ulic s hesly: Přežili jsme Dědu Mráze, přežijeme Santu Clause. Dárky nosí Ježíšek atd. Už máme za sebou akce v Hradci Králové, ve Strakoncích, ve Velkém Meziříčí, v Havlíčkově Brodě, v Jihlavě, v Ledči nad Sázavou, v Třebíči, v Náchodě, v Třeběchovicích pod Orebem, v Pardubicích i v Praze.

Sepsali petici: „My, signatáři petice, odmítáme, že by nám kdy nosil dárky červený tloušťek Santa Claus. Proto

SILVESTROVSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ

Ztracený pes

Náboženská obec Černé Kabáty se zármutkem oznamuje, že se zaběhl farní bernardýn. Do doby, než se najde, žádáme všechny členy naší obce a také případné dobrovolníky, aby si rozdělili hlídací služby v zahradě u sboru. Též je nutno zajistit občasnou výpomoc horské službě. Soudek rumu k vyzvednutí na faře. Jelikož úroveň bezpečnosti silně poklesla, v současné době nemáme telefon ani počítač. Pomocné ruce se proto mohou ozývat poštou na adresu Podivuhodná 26, 333 33, Černé Kabáty. P. S.: Schránku nám zatím neukradli.

(pš)

Nová náboženská obec

Milé sestry a milí bratři! Čerstvý absolvent HTF UK Mgr. Leopold Lechtavý se rozhodl jít příkladem a založit tzv. „na zelené louce“ zbrusu novou náboženskou obec v lokalitě Horní Říčka-Dolní Dno. Tento čarokrásný kraj oplývá medem a strdím, lesy a horami, kůrovcem i klíněnkou. Na troskách staré zříceniny hradu Říčky bude vbrzku dokončen majestátný sbor dr. Karla Farského a nejspíše na jaře se zde začnou konat pravidelné bohoslužby a biblické ho-

diny. Jedinou překážkou je nedostatek populace: ve více Horní Říčka bydlí pouze pět lidí, z nichž čtyři jsou jiného vyznání a pátý zarytý ateista odolávající evangelizaci. Vy, kteří se dusíte v těsném městě a trpíte jeho shonem, zvažte prosím možnost přestěhování do panenské přírody jižní Moravy!

(pš)

Zveme na divadlo

Náboženská obec Výtrzná Lhota vás srdečně zve na revoluční divadelní představení o národním buditeli Zábaji Mnatovi Kolenovrném. Desetiaktovou hru s názvem „Čechů klika – republika“ speciálně pro naši náboženskou obec secvičil dadaistický dramatický soubor Tamtamtudy. V roli buditele Kolenovrného vystoupí náš bratr farář Mgr. Václav Vladivoj Tenký. Světová premiéra se koná 28. prosince od 17 h v Husově sboru.

(pš)

Konference

Náboženská obec Kýchavice nad Rýmou pořádá ve dnech 29.-30. prosince dvoudenní odbornou konferenci na téma „Výzdoba našich sborů: Tradice či moderna?“ Myšlenka toho-

to setkání se zrodila teprve nedávno, když byla při rekonstrukci našeho sboru objevena starozákonní freska připisovaná samotnému Michelangelovi. Konference začíná 29. prosince v 8 h a promluví zde řada světově uznávaných odborníků na výtvarné umění, např. prof. ThDr. PhDr. Jarmil Brázdibor, DrSc., nebo prof. ThDr. PaedDr. Gustava Rechthalt-Popudilová, Th.D. Účastnický poplatek 250 Kč, uzávěrka přihlášek 28. prosince v 18 h. Tel. č. 789 789 789.

(pš)

Umělecká soutěž

Náboženská obec Líbezno vyhlašuje uměleckou soutěž na téma „Kterak David Goliáše porazil“. Soutěžít můžete v těchto kategoriích: epochální pomník, koláž z přírodních materiálů, lyrická báseň, dithyramb o sedmadvaceti slokách, sonáta pro vozembouch a řehtačku. Svá díla zasílejte na adresu sestry farářky Mgr. Zuzany Nestejnosměrné, Nejdělsí 145, 298 76 Líbezno.

(pš)

VÁNOČNÍ TIPY

Kdo žízni, ať přistoupí...

Pod tímto názvem vydává brněnská diecéze publikaci k 60. výročí svého ustavení. Knížka ve vkusné úpravě Pavla Pánka se stručně ohlíží za minulostí ČČSH na jižní Moravě, avšak největší prostor věnuje prezentaci současných aktivit v diecézi jako celku i v každé z jejích 39 náboženských obcí. Je tak svědectvím o nynějších snahách, nadějích i obavách, jimiž žijí věřící této diecéze. Knížku, která přináší i řadu praktických informací, je možné zakoupit nebo objednat v kanceláři diecézní rady (Joštova 7, Brno, 602 00, telefon: 532 162 111, mail: dieceze@ccshbrno.cz).

(kow)

Paměti Aloise Šafaříka

Náboženská obec ve Zlíně vydala u příležitosti jubilejního roku církve knížku paměti svého jáhna a dlouholetého předsedy rady starších Aloise Šafaříka (1897-1992). Pod názvem Můj docela stručný životopis se v ní čtenář shledá s barvitými osudy člověka, který prožil téměř celé jedno století: složitě dětství na slovácké vesnici, bojiště první světové války, meziválečné Brno a baťovský Zlín, dramatický odboj a přechod fronty v roce 1945. Ale také rodinný život, lásku k rodnému kraji a ochotnickému divadlu a konečně službu pomocného duchovního v 50.-70. letech minulého století. Knížku paměti doprovázenou množstvím ilustrativních fotografií lze objednat za 30 Kč na adrese: NO ČČSH, Štefánikova 2193, Zlín, 760 01, nebo na mailu sladkowski@seznam.cz, tel.: 575 540 120.

Zájemci z Prahy a okolí ji mohou koupit i v naší prodejně Blahoslav.

(kow)

Sbírka veršů Olgy Nytrové

Ty už nepřebýváš v lidském těle aneb Okno očekávání Výběr veršů 2008 až 2010, Blahoslav Praha 2010

PLNĚ SAMA SEBOU JSEM VE VERŠÍCH, zpovídá se Olga Nytrová ve svém výběru básní z let 2008 až 2010. Svůj básnický autoportrét charakterizuje dále „ve slovech která pramení - v mém srdci - tam svoboda chutná - pratičem a křídly“ (báseň Ochutnávám pratičo, str. 51). Slovním klíčkem autorka pootevřela dvířka ke svému srdci čtenářům své poezie, především těm, kteří se jako já snaží porozumět šíři její literární tvorby. Jaká žánrová i stylistická dálka je mezi souborem literárních miniatur „Osudové lásky slavných“ (s Václavem Strachotou, Alfa Praha 2008, srv. moji recenzi v Českém zápasu) a předloženou sbírkou brachylogických veršů, plnou jen napověděných myšlenek! Navzdory stylové různosti obou kreací je tu blízkost životního východiska a filosofického zorného úhlu: „prožitá láska - s námi zůstává - zabarvuje naše sny - pozvedá křídla“. Nicméně milostná láska, jež převážně byla látkou „lásek slavných“ (a to je dáno žánrem) dozrála do nové metamorfozy a „dává naši cestě - pečel' touhy po věčnosti - pomáhá otevírat - vězení naší smrtelnosti“ (báseň S námi zůstává, str. 16). „mé nitro se krásní“ (báseň na str. 31), vyznává se básnička, když v Michelangelově Davidovi opěvuje „skrytou sílu víry“ (tamtéž). Porozuměl-li jsem autorce dobře, pak v jejím vidění nabývá váhy (mnou německy reflektované) aktuální téma >Ježíš a Sokrates< jež autorka vyjadřuje poetickou formulací: „zralé víno života - chutná po sókratovské moudrosti - na babickou metodu hledání pravdy - v ulicích Athén - navazuje Ježíšův dar spásné lásky“ (báseň „Pozvedat a napřimovat“, str. 76). Ten – klasičky teologicky formulovaný jako „beneficia Christi“ - doktorka filosofie, vysokoškolská učitelka etiky a v naší souvislosti především svědecká básnička zpřítomňuje obrazem „provede mě ohnivým schodištěm - za ruku - a ještě se usmívá - jako seraf - jeho vidění není - omezeno prostorem - čas ho nesvírá - jeho bytost září - a roztupuje se - do vějířů duhového nekonečna“ (báseň Ty už nepřebýváš v lidském těle, str. 9). Ta patří k názvu sbírky a stojí v jejím čele, avšak stejně tak můžeme její citaci naše marginálie uzavřít: její poselství je vyvrcholením výběru veršů.

Jestliže laskavý čtenář dočetl až sem, setkal se s poezií autorky a mohl se mnou sledovat i kontext jejího „vidění duše, jež vidí všechno“. Zpovídání Olgy Nytrové je jako pohlazení - autorka dává to, co slibuje: pozvedá a napřimuje na cestě do nevýslovná. Na této „obtížné cestě“ (str. 23) autorce přejeme, aby dosáhla oslovení „nevýslovným“ (a podle na str. 22 citovaného Bartha „nevyslovitelným“) a svou poezií dovedla mnohé „k přestoupení na okamžik jinam“ (báseň S kosmickou duší, str. 17). Sličně upravená knížka, opatřená ilustracemi Tomáše Rafla, je uvedena Předběžnou recenzí od Milana Balabána, obsahuje medailonek o básničce a ilustrátorovi, a o fotografovi Františku Weissovi. Autorka své verše věnuje svému manželovi (a spolupracovníkovi) Václavu Strachotovi. Dedikace je v duchu sbírky. Sbírkou veršů je možné zakoupit za 50 Kč v prodejně Blahoslav.

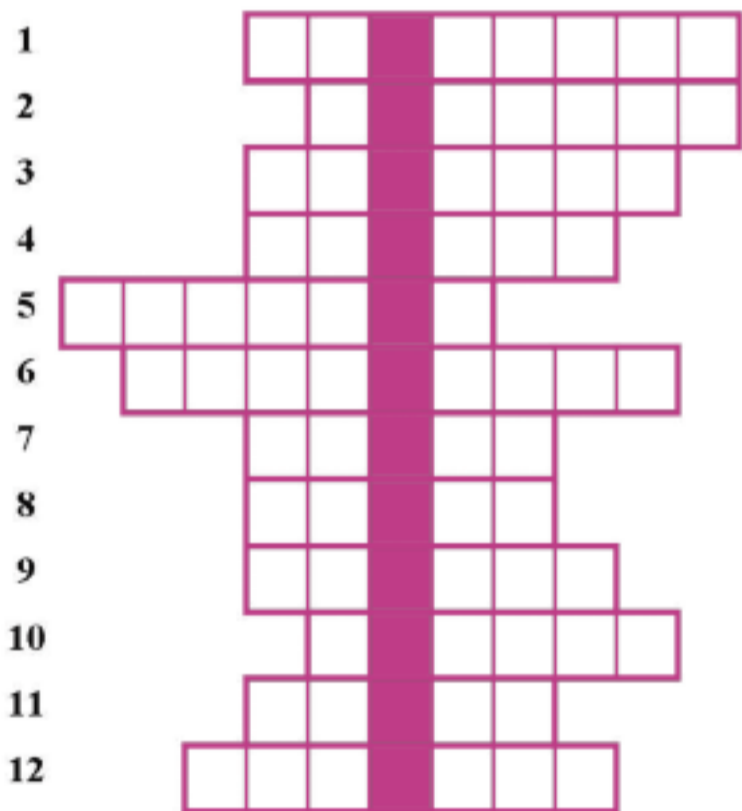
Zdeněk Kučera

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

POJĎME DO BETLÉMA

Vpisujte do doplňovačky slova, která v textu chybí – nejste-li si jisti, nalistujte si Lukášovo evangelium 2,15-20.

Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si (12): „Pojďme až do (2) a podívejme se na to, co se tam (8), jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a (3) Marii a (10) i to (5) položené do (11). Když je spatřili, (1), co jim bylo řečeno o tom dítěti. (4), kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři (6). Ale (7) to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a (9), jak jim to bylo řečeno.

(Řešení z minulého čísla: Synovi dás jméno Ježíš.)

Jana Krajčíríková

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Inzerce

Víceúčelový vánoční stromek lze jednoduše použít i na Velikonoce (ozdobu ve tvaru vajíček), na svatoúšní svátky, k připomínce Jana Husa i na dušičky (obětiny dodáváme v různých barvách). Na požádání dodáme ozdobu s obrázkem Jana Žižky, popř. dr. Karla Farského či jiné osobnosti. K dostání v redakci za lidovou cenu.

Koncerty u sv. Mikuláše

* 27. 12. - 19 hodin
Christmas music of old Europe,
World Christmas Carols
Prague Brass Ensemble
- varhany
* 28. 12. - 19 hodin
Christmas music of old Europe,
World Christmas Carols
Prague Brass Ensemble
- varhany
* 29. 12. - 19 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
* 30. 12. - 19 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčíríková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9